

ПРЕС КЛИПИНГ

11-12. март 2017.

НАСЛОВИ

Дугови им појели пензије (стр.2)

За чачане 300 радних места (стр.3)

На биро иде 1.500 рудара (стр.4)

Брнабић: Борба против сиве економије је веома важна (стр.5)

Инвестиције прече од државних плата и пензија (стр.5)

Одједи српског Давоса: Болно ниске плате (стр.7)

Ко не узме кајаће се, ко узме - још више! (стр.8)

Са 500 евра Вучићево обећање спало на 395 (стр.9)

Положај запослених код страних интесвитора у Нишу (стр.10)

Штрајк Конфедерације слободних синдиката испред Владе (стр.15)

Мартинковић: Најмањи број незапослених од 2000. године (стр.15)

АНА БРНАБИЋ ЗА "БЛИЦ" Увешћемо нове ПЛАТНЕ РАЗРЕДЕ у државну управу, највише ће зарађивати најбољи (стр.16)

Вучић: Отварањем фабрике, упалићемо светла у Лебану (стр.16)

Јавни дуг пао - сада је око 69 одсто БДП (стр.17)

Руф: О повећању плата и пензија тек кад буде буџет за 2018 (стр.17)

Лончар најавио запошљавање више стотина лекара (стр.18)

Синдикати: Селективно повећање зарада - кап која је прелила (стр.18)

Синдикати од Владе траже укидање закона о смањењу плата (стр.20)

Дугови им појели пензије

Аутор: С. БУЛАТОВИЋ

Продаја "Далије", приватне фирме у стечају, једини начин за повезивање стажа. Постоји шанса да се исплате доприноси само за последње две године

НИЈЕ дочекала 100. рођендан, али јесте епитет једне од најстаријих козметичких кућа на Балкану. Чувена "Далија" прошлог пролећа отишла је у стечај, а на подугачкој листи поверилаца су, наравно, и бивши радници. Уколико од продаје фирме не стигне довољно новца, старост ће дочекати са минималним пензијама. Међу обавезама које је бивши власник игнорисао су доприноси за скоро четири године. Пошто је реч о стечају приватне фирме, нико, сем стечајне масе, није "адреса" за повезивање њиховог стажа.

"Далија" је отишла у стечај маја 2016. Била је део "царства" Жељка Жунића, а у стечај су отишли и други делови система - "Беохемија" и "Беохемија-инхем".

- Било нас је око 130 радника. Последњи власник нас је купио 2009. - објашњава бивша радница "Далије" Јасмина Живковић. - Од јануара 2013. није нам уплаћивао доприносе, а последње две године плате је исплаћивао под другим шифрама - као позајмице, трошкове службеног пута. Како сам ја као грађанин морала да плаћам рачуне за струју, порезе и све своје друге обавезе, а држава је пустила мог послодавца да не измирује своје обавезе. На крају ћемо остати са минималним пензијама. Нас бивше раднике зато највише и брину неплаћени доприноси.

"Далија" ће се, каже стечајни управник Раде Радуловић, продавати као предузеће. Јавни позив се очекује крајем априла, али мала је шанса да ће се наплатити сви повериоци..

- Утврдили смо укупна потраживања и она на нивоу читавог система, пошто су увезани са "Беохемијом" и "Беохемија-инхом", износе чак 28 милијарди динара, то је више од 200 милиона евра. Процењена вредност "Далије" је око 10 милиона евра, што значи да ће почетна цена бити око пет милиона евра. После продаје се прво намирују разлучни повериоци, то су они чија су потраживања обезбеђена хипотеком или залогом. Оно што преостане иде у стечајну масу. У првом исплатном реду су плате запослених и то у износу минималне зараде током последњих годину дана и ПИО доприноси за последње две године. Када се они исплате, иду следећи исплатни редови. Има шансе да се из стечајне масе исплати први ред, а остали тешко.

СВАКАКО НА ГУБИТКУ

УКОЛИКО бивши радници и успеју да наплету своја потраживања која су се пробила до првог исплатног реда, свакако ће бити на губитку. Они имају право на накнаду зарада у висини минималца, а то значи и доприносе на нивоу толике плате.

За чачане 300 радних места

Аутор: В. Илић

“Чипс веј” и “Велтекс” из државне касе ће добити више од милион евра подстицајних средстава

ЗАХВАЉУЈУЋИ субвенцијама државе од преко милион евра две чачанске компаније - “Чипс веј” и “Велтекс” - ове године запослиће нових 300 радника. Фабрика за производњу чипса и грицкалица, која је добила помоћ за запошљавање 100 радника, отвориће нови погон до почетка маја, док ће предузеће за производњу текстила упослити још 200 људи, пошто ће новац од државе уложити у набавку опреме.

Ово је јуче у Чачку, приликом обиласка две компаније, најавио премијер Александар Вучић. У чачанској популарној “чипсари” министар привреде Горан Кнежевић и директор компаније Томислав Бајевић потписали су уговор о новој производној линији. На основу овог уговора, Министарство привреде ће из буџета издвојити 592.000 евра подстицајних средстава за запошљавање нових радника која ће компанија добијати сукцесивно у наредне две године. Већ 1. априла посао ће добити 45 радника, а касније још њих 55. Планирано је и повећање броја коопераната, односно произвођача кромпира из Чачка и околине, којима ова фабрика на време исплаћује све обавезе, и који по хектару засађеног кромпира зарађују око 3.000 евра. - Држава има новца да подстиче нове послодавце. Важно је да имамо пројекте и да су људи вредни, као што је случај у “Чипс веју” - рекао је Вучић. - Овај чипс је наш легендарни производ и ова фабрика заузима 15 одсто домаћег тржишта, а чујем и да се извози за Хрватску, БиХ, Грчку, Албанију, продаје се и у Приштини, чак 47 одсто производње иде за извоз.

У компанију “Велтекс”, која се бави производњом гардеробе намењене аустријском и немачком тржишту, са мотивима њихове народне ношње, држава ће, по речима премијера, уложити 540.000 евра. Ово предузеће има 190 запослених и у плану је да у наредном периоду дуплира број запослених - на око 400.

На питање новинара о стању у прибојском ФАП, премијер Вучић рекао је да ће држава уложити у набавку опреме за производњу војног борбеног возила “Милош”, за којим има потражње, али само уколико ФАП може да гарантује да ће обезбедити производњу.

- Суштински проблем у ФАП није решен. Тражили су нешто што не можемо да прихватимо, да дамо огроман новац, а да немамо гаранције. Не може влада да се игра новцем грађана - објаснио је Вучић.

МОГУЋА КОНЦЕСИЈА КИНЕЗИМА

ДО почетка следеће године, како је најавио премијер, биће завршен ауто-пут од Чачка до Обреновца.

- Већ смо потписали све око ауто-пута од Београда до Чачка. Онда остаје још 31 километар, у вредности од 380 милиона евра, за Чачак - Пожега. Потом иде веома скупа деоница Пожега - Бољаре, преосталих 107 километара, који коштају више од милијарду и по евра - објаснио је он новинарима.

- Размишљамо о концесионој варијанти, да је дамо Кинезима, али ми је жао да дамо концесију, ако смо већ све остало сами изградили.

Вучић је указао да ће ауто-пут ићи преко Златибора и Пожеге.

На биро иде 1.500 рудара

Аутор: М. Л. Ј.

Процес затварања прве две јаме "Ресавице" почеће средином ове године, сазнају "Новости". Радницима који одлазе ће за отпремнине бити понуђено између 350 и 400 евра по години стажа

ЗАТВАРАЊЕ рудника "Вршка чука" и "Боговина" почеће средином ове године, сазнају "Новости", док ће процес стављања "катанца" на остала два, "Јасеновац" и "Ибарски рудници", почети до краја године. Договором са ММФ, акциони план за затварање јама треба да буде готов до краја овог месеца. Ипак, превасходно због председничких избора, договори са запосленима биће потписани у мају, да би прва од три фазе затварања почела до 1. јула. Социјалним програмом, који би држава и руководство "Ресавице" требало да понуде радницима до краја марта, запосленима ће бити понуђено између 350 и 400 евра, сазнања су "Новости". Њих је потврдио и в. д. директора "Ресавице" Стеван Целатовић.

- Процес затварања рудника не може да се одвије у једном дану већ ће трајати три године - каже Целатовић. - Због стављања кључа на четири рудника, вишак би могао да буде између 1.200 и 1.500 радника, којима ће бити понуђене отпремнине. Прошле године им је држава нудила око 200 евра по години стажа, али су рудари то одбили. Тачно је да се сада размишља о цифри до 400 евра, којом мислим да би радници могли да буду задовољни.

Затварање ће бити реализовано у три фазе. У првој фази, која ће коштати 600 милиона динара и која ће бити готова до краја 2017. године, биће откопана преостала рудна лежишта, а онда креће извлачење опреме и затварање.

На вест о дуплом повећању отпремнине у односу на прошлу годину, синдикалци из "Ресавице" кажу да нису сигурни ни да је то довољно.

- Тек ћемо преговарати о условима одласка радника - каже Небојша Миленковић, председник синдиката "Ресавице". - Питање је да ли ће се делити класичне отпремнине или ће се направити програм стимулативног одласка у превремену пензију, по узору на онај који су добили радници ЕПС. Не очекујемо да рудари "Ресавице" добију идентичну своту као и они из ЕПС, јер је "Електропривреда Србије" ипак део давала из сопствених прихода. Ипак, сви радимо исти посао, сигурно међу најтежим у земљи и мислимо да је непоштовање понудити нам мале отпремнине.

Радници ЕПС добили су крајем прошле године између 5.000 и 20.000 евра кроз стимулативни програм одласка у превремену пензију. Најбоље су прошли радници који су остварили услове за превремену старосну пензију, а имају и бенефицирани радни стаж. Они су у џеп ставити од пет до 27 просечних плата.

ПОНИШТЕН КОНКУРС

Само неколико дана пре 5. марта, када је Владина комисија требало да изабере директора "Ресавице" на јавном конкурс, он је поништен. Процедура налаже да је сада неопходно да се позив поново распише, али ће и овај одабир највероватније сачекати - крај изборне трке. "Ресавица" се тако прикључила великом броју државних фирми које нису испоштовале рок новог Закона о јавним предузећима, по којем је директор требало да се изабере до петог дана у марту ове године.

Брнабић: Борба против сиве економије је веома важна

Извор: Танјуг

Министарка за државну управу и локалну самоуправу Ана Брнабић изразила је задовољство наградном игром „Узми рачун и победи”, рекавши да је то један од начина да се Србија бори против сиве економије.

Она је додала да ће 2017. и 2018. година бити године борбе против те појаве.

Похвалила је одзив грађана, рекавши да је пристигло преко 4,5 милиона коверата тежине преко 300 тона, а да је на тај начин дат допринос буџету Републике Србије

Министарка је рекла да је наградна игра први корак у борби против сиве економије, а да су следећи корак локалне самоуправе, којима је предложила да дају иницијативу предузетницима како би издавали фискалне рачуне.

У такмичењу које се планира, идеја је да победничке самоуправе добијају разне награде које ће допринети целој заједници.

Описујући идеју, министарка је рекла да би 12 најбоље ранжираних самоуправа добило зоне са бесплатним интернетом, а првих 5 најбоље ранжираних по 20.000 евра које би могли да потроше на ствари по својој жељи.

Циљ је и смањење запослених у локалним самоуправама, како би се избегли случајеви попут Смедеревске Паланке, где се 52 одсто буџета троши на плате запослених.

Најавила је и потпуни прелазак на електронску управу (е-управу) рекавши да ће грађанима тако умногоме бити олакшан приступ документима и разним захтевима, а да ће увек постојати опција да грађани користе и шалтер уколико то желе.

Инвестиције прече од државних плата и пензија

Аутор: [Александар Микавица](#)

Вучићева најавна повишице на „српском Давосу” измамила је аплауз који би ескалирао у овације, али је додао: „Ипак ћу сачекати септембар за ту одлуку”. – Павле Петровић:
„Приоритети су мало другачији”

Просечна плата у марту биће 395 евра, најавио је председник владе Александар Вучић на управо завршеном „Копаоник бизнис форуму”.

Према његовим речима, размотриће се могућност да се раст плата у овој години погура и смањењем пореза на зараде.

Премијер је рекао и да је сигуран да ће буџет бити у стању да издржи повећање плата запослених у државној служби и пензија, али уз ограду да ће „ипак сачекати септембар за ту одлуку”.

Економисти кажу да просечна плата у марту 2017. може да буде око 385 евра, у поређењу са 372 евра у истом месецу прошле године, што је више за око 3,5 одсто.

– Раст плата у марту и априлу, после пада у јануару, уобичајен је – каже Милојко Арсић, професор београдског Економског факултета и главни уредник „Кварталног монитора” Фонда за развој економске науке (ФРЕН). – Влада може и додатно да повећа плате у марту ове године, као што је то учинила уочи парламентарних избора у априлу 2016. У том месецу просечна

зарада у Србији била је 395 евра. После су зараде опале, па је просек у наредним месецима износио око 380, а за целу 2016. око 375 евра.

Вучићева најавна повећања државних плата и пензија измамила је аплауз дела публике у сали хотела „Гранд”. Он би сигурно ескалирао у овације, да није било оне оградe – да ће ипак сачекати септембар за ту одлуку.

Добри познаваоци српских економских (не)прилика, међутим, листом су против било каквог повећања зарада запослених у јавном сектору, поготову на почетку године, што се могло чути и на овогодишњем „српском Давосу”. Тако је министар финансија Душан Вујовић у свом обраћању претходног дана, признао да су државне плате и пензије ниске, али „не можемо више да се протегнемо од губера”.

– Наметнули смо обавезу, плате и пензије су ниске, али су нам дефицити још увек превисоки – подсетио је Вујовић. – Плате у јавном сектору су се већ спустиле на 22,7 одсто јавних прихода, али су пензије још на 26,8 одсто. Имамо дефицит пензија од око 220 милијарди динара. Тај износ разлике између доприноса ПИО фонду и укупног трошка пензија у овој години ће надокнадити буџет, то јест сви грађани, а не пензионери.

Памтиће се и став селектора „Копаоник бизнис форума”, професора Економског факултета Драгана Ђурићина да Србија мора да остави иза себе популистичку економску политику и њене главне покретаче – пензије и плате. Као и порука председника Савеза економиста Србије Александра Влаховића: „Уместо да пребацујемо терет реформи на будуће генерације, време је да наша генерација покаже способност да коначно трасира пут изласка из замке транзиционизма.”

Шеф мисије ММФ-а за Србију Џејмс Руф оценио је да је Србија спровела невероватну трансформацију у претходне две године и истакао да је највећи успех био смањење незапослености. И поред тога, према његовим речима, недовољно је три милиона запослених на становништво од више од седам милиона.

Председник Фискалног савета Павле Петровић је у изјави за РТС оценио да пре смањења пореза и повећања плата и пензија треба повећати инвестиције у инфраструктуру. О могућем смањењу пореза на плате и повећању плата и пензија, Петровић је казао да су „приоритети мало другачији”:

– Ако наплата прихода у буџет буде већа од очекиване, онда прво треба повећати инвестиције у инфраструктуру – рекао је он и упозорио да је Србија презадужена.

У посебном раду за овогодишњи скуп на Копаонику чланови Фискалног савета су указали на три разлога нашег заостајања за земљама у окружењу. Мало стварамо, а од онога што створимо – недовољно инвестирамо. Затим, мало извозимо, а колико год мислили да нам је лични стандард низак – недопустиво много трошимо, нарочито на увозну робу. Док је просек инвестиција у државама у комшилуку 23 одсто БДП, у Србији је у прошлој години вредност укупних улагања повећана са 18 на 19 процената БДП.

И Милојко Арсић сматра да плате у јавном сектору и пензије не би требало додатно повећавати у 2017. години, већ би следеће повећање требало да буде почетком 2018.

– Бољи резултати у јавним финансијама од очекиваних требало би да се искористе за повећање јавних инвестиција и инвестиција јавних предузећа – каже Арсић. – Инвестицијама би се трајно повећала способност привреде да ствара већи бруто домаћи производ и да из тога финансира повећање плата и пензија. Јавним предузећима држава не би требало да узима дивиденде, јер ЕПС улаже мање од амортизације.

Овај врсни познавалац наших јавних финансија сматра да уместо смањења пореза треба припремити приходно неутралну структуру пореског система. То значи да би требало неке порезе који су штетни за раст привреде смањити, као што су порези и доприноси на рад, али се зато мора повећати ПДВ.

Нико не може да оспори да су плате и пензије у Србији ниске. Просечна пензија данас износи 23.450 динара (190 евра), а просечна нето зарада у новембру била је 45.787 динара (372 евра). Ипак, најтеже је незапосленима – како онима у поодмаклим годинама, тако и младима који би да остану у земљи, створе породицу, стекну кров над главом...

Одједи српског Давоса: Болно ниске плате

Аутор: Љ. Малешевић

Поред тога што је Србија током прошле године забележила солидне економске резултате и постигла успех вредан поштовања, иза протеклог Бизнис форума са Копаоника остаје и порука и признање о болно ниским платама. Министар финансија Душан Вујовић сложио се да су “плате и пензије драстично ниске”, додајући да се више од гувера не може.

Шеф мисије Међународног монетарног фонда за Србију Џејмс Руф оценио је да су приходи становништва у Србији “болно ниски по западноевропским стандардима”, додајући да би за промену требао економски раст знатно већи од три процента.

- Једина могућност да приходи становништва у Србији расту на одржив начин је да се приватни сектор ојача и прошири, а да се јавни смањи. Добра вест је да Владин програм има за циљ остварење управо тих циљева – нагласио је Руф.

Члан Фискалног савета Србије Владимир Вучковић појашњава да је у овдашњој јавности управо оваква Руфова изјава о “болно ниским платама у Србији” схваћена као да је дошло време до повећања зарада у јавном сектору.

- А Руф је говорио о ниским платама у приватном сектору. Привредници већ дужи низ година захтевају смањење пореза на зараду. Србија није земља у којој су намети на рад високи, али не можемо очекивати већи економски раст уколико немамо здрав и развијен приватни сектор – истакао је Вучковић.

Дакле, од приватног сектора се заправо очекује да повећа плате како оне би наставиле да буду “болно” мале или “драстично” ниске. Српски премијер Александар Вучић изнео је на Копаонику податак да у приватном сектору ради само 1,4 милиона људи и да они заправо издржавају цео јавни сектор и пензионере, додајући да је наш приватни сектор прилично слаб да би могао да “издржи утакмицу”.

- Кључни проблем у економији Србије јесте недостатак предузетничког духа, јер је последње истраживање показало да 73 одсто људи очекује и сматра да је држава та која треба некога да упосли – рекао је Вучић. - Није наш посао да упослимо неког, већ да створимо услове да се људи запосле и да пронађу посао, да оснују фирму и да зарађују. Свега шест одсто људи у Србији мисли да је њихова одговорност да ли су запослени или нису. Наш задатак у наредном периоду јесте да мењамо сопствену свест и проналазимо решења како даље развијати приватни сектор.

С друге стране, приватни сектор оправдање за мале плате радника налази у високим наметима на зараде, парафискалним порезима и сивој економији иако је неспорно да оне не могу да се мере са зарадама које зарађују запослени у јавном сектору. Приватни сектор повећава плате само онолико колико мора и то само онда када држава донесе одлуку да повећа минималну цену раду, што доводи до тога да су зараде мање за 15 одсто у односу на јавни сектор. Та незнатна повећања плата у приватном сектору су уједно и разлог што највећи број радника и

незапослених у Србији “сања” да ради у јавном сектору, јер зна да ће имати већу плату, ем мање радити, ем имати сигурније радно место.

Од почетка године минимална цена рада у Србији повећана је за 16 одсто, односно са 121 на 130 динара, што је за приватнике донело повећање трошкова за 16 одсто. То повећање које је приватном сектору наметнуто они сматрају довољним и већина њих не намерава у овој години да повећава плату, осим онога што су већ почетком године морали да ураде.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић не мисли да ће доћи до озбиљнијег повећања зарада у приватном сектору у овој години.

- Оне хоће и у приватном и у јавном сектору бити веће због повећања минималне цене рада, што је негде око 1.500 динара. Не бих искључио могућност да можда неке приватне фирме повећају плате, али то није општа појава. Последњих 20 година плате у приватном су мање него у јавном сектору и то је и сада тако – рекао је Атанацковић.

Запослени у Србији најбоље знају колико су њихова примања мала у односу на развијеније европске државе, јер су прошле године имали просечну плату од 369,70 евра, чиме су били на зачељу у региону. Међутим, просечна плата у Србији лане је порасла највише у региону - чак 42,70 евра. Проблем је што је старт на почетку прошле године био изузетно низак – свега 327 евра, па повећање од мање од 50 евра није помогло да се просечна српска плата макне са зачеља. Управо због тога што су просечне плате у претходним годинама биле мале тешко је очекивати да ће оне до краја године бити веће од 450 евра. Могле би, али то свакако зависи од плата у приватном сектору и од спремности предузетника да боље плаћају своје запослене. Уколико приватници остану на томе да је повећање минималца од 16 одсто довољно за ову годину што се тиче већих зарада, онда од већег просека нема ништа.

Ко не узме кајаће се, ко узме - још више!

Аутор:Љубинка Малешевић

Мада је током целе прошле године истицано да продужења рока за повезивања стажа после Нове године неће бити и да ће једном заувек бити стављена тачка на попуњавање “рупа” у стажу, ипак је и ове године у државној каси обезбеђен новац за раднике фирми у реструктурињу којима газде годинама нису уплаћивали пензијски стаж. Разлог за продужетак рока и у овој години лежи у чињеници да се од 13.000 радника, колико се процењује да их има у фирмама које су биле у реструктурирању и за које се зна да нису измириле обавезе према пензијском фонду, до краја прошле године пријавило мање од 1.000.

Уколико је бројка од 13.000 радника који имају “рупу” у стажу тачна онда је чудно да се тако мали број њих пријавио да им држава попуни стаж како би дошли до пензије. Синдикати, пак, тврде да то уопште не треба да чуди, јер иза државне понуде за повезивање стажа ма колико она звучила као понуда која се не сме одбити, стоји огроман страх радника да ће много више изгубити него што ће добити. Наиме, да би радници остварили право на повезивање стажа услов је био и остао да одустану од судских процеса против својих предузећа која се односе на неисплаћене плате. Како је много радника већ пресавило табак и тужило предузеће у реструктурирању због тога што месецима па и годинама нису добијали плату према њиховој рачуници новац који за то треба да добију много је већи од онога који ће држава за повезивање њиховог стажа платити. Јер, држава стаж повезује на најнижу месечну основицу односно минималац, што ће се и те како одразити у израчунавању висине пензије.

Тозначи да ће сви којима држава попуни стаж за године које их је предузеће оставило без уплаћених пензионих доприноса, у основици за пензију имати минималну зараду без обзира колика им је стварна плата у фирми била. Другим речима, уколико им је плата била и

неколико пута већа у повезивању стажа то ништа не значи нити ће се игде у обрачуну пензије појављивати. Једино што ће Фонд ПИО имати јесте минимална зараду коју плаћа држава. Но, ту није крај радничким мукама. Чак и када пристану да се одрекну судских процеса против својих предузећа и прихвате да им се године стажа повежу на минималну основицу долазе на шалтер Фонда ПИО. Ту их чека нова “казна”. Јер, ако у пензију одлазе млађи од 65 година и поред тога што им је попуњена рупа у стажу и што формално испуњавају услов у погледу година пензијског стажа, следује им превремена пензија. Та превремена пензија је трајно умањена за 0,34 одсто за сваки недостајући месец до 65 година живота. Право да добију пуну пензију неће имати ни када напуне 65 година из једноставног разлога што је превремена пензија трајна. Те превремене пензије нису проблем само код повезивања стажа запосленима у предузећу у реструктурирању већ су камен спотицања и утврђивању технолошког вишка запослених у предузећима чија се приватизација очекује ове и наредне године. И ту је држава издвојила новац за исплату отпремнине радницима у износу од 200 евра по години стажа, али је број пријављених радника изузетно мали, јер они једноставно не желе да је узму када им после ње следи “доживотна казна” у виду превремене пензије. Синдикати су израчунали да би радници који узму отпремину и после тога оду пензију због привремене пензије били кажњени плаћањем пенала и тиме изгубили 2,5 пензије годишње. Неспорно је да и у једном и другом случају радници плаћају цех који су други направили, али “боље ишта него ништа” односно државна понуда је ма како то звучило ипак коректна и плаћа се новцем из државне касе. Како у тој каси више новаца нема, а преко губера се не може, држава је изашла са понудом која је у овим економским временима максимална. Јесте мало и тражи много одрицања, али радницима нико други ништа и не нуди.

Повезано више од пола милиона година стажа

Држава је за период од 1. јануара 1991. до 31. децембра 2003. године повезала пензијски стаж за 66.163 предузећа, односно за 274.000 радника. За то је из државне касе издвојено 20,65 милијарди динара, а повезано је око пола милиона година стажа радницима које су несавесни послодавци оставили са “рупама” у стажу. Сви они су одмах или током протеклих година постали пензионери, па опет држава мора да петину новца за редовну исплату пензија даје из државне касе.

Са 500 евра Вучићево обећање спало на 395

Пише: Милош Обрадовић

Председник Владе је пре годину дана, пред изборе, на Пинку обећао да ће грађани Србије радити за 500 евра у 2017.

Предизборна кампања је увек прави тренутак за обећања, а пошто је у последњих шест година само 2013. прошла без избора (не рачунајући локалне) јасно је да нисмо оскудевали у обећањима политичара.

Оно што свакако највише занима сваког грађанина је сопствени стандард или конкретније колику ће плату имати.

Тако је председник Владе Србије Александар Вучић искористио прилику на Копаоник бизнис форуму да обећа да ће у марту просечна плата бити 395 евра. С обзиром да је просечна нето зарада у марту прошле године износила 372 евра то би значило повећање у односу на исти месец прошле године од шест одсто. Дobar део тог ће свакако доћи од повећања плата

запослених у државном сектору у просвети, здравству, полицији, војсци, култури, социјалној заштити од пет до седам одсто колико је предвиђено овогодишњим буџетом, а такође је од почетка године повећана и минимална зарада за осам одсто, што ће се одразити на око 350.000 људи који раде за минималац.

Међутим, занимљивија је еволуција обећања премијера у вези нивоа просечне плате у последњих годину дана.

Тако је у јануару прошле године у интервјуу телевизији Пинк премијер изјавио да очекује просечну плату у Србији 2017. године од 500 евра. Иначе у априлу 2016. године одржани су парламентарни, заједно са локалним и покрајинским изборима.

До септембра прошле године очекивања у вези висине просечне плате су се понешто смањила па је 19. септембра 2016. године премијер изјавио да ће до краја наредне (2017.) године просечне плате достићи 450 евра, а до краја 2018. године 500 евра.

У октобру прошле године премијер у изјави за ТВ Прва био нешто конкретнији па је обећао просечну плату "у фебруару или марту" ове године од 430 евра. Пред Нову годину стигло је ново предвиђање за просечне зараде да ће "већ од марта 2017. године просечна плата бити већа од 400 евра".

Као што се може видети из овог низа обећања постоји правилност, а то није конзистентност, већ да како се приближава рок за који је обећање дато тако се смањују обећани износи да бисмо дошли до последњег и најмањег обраћања са Копаоника пре три дана да ће просечна плата у марту бити 395 евра.

Иначе уредник Кварталног монитора Милојко Арсић је дао процену да је Србији потребно десет година снажног привредног раста како би достигли просечну плату од 600 евра.

Поређења ради, Литванија је у 2016. години имала просечну нето плату 585 евра, Словачка 708 евра, а Хрватска 742 евра. То су иначе земље, поред Бугарске и Румуније које нису много испред нас, са најнижим платама у ЕУ.

Председница Асоцијације независних синдиката Србије Ранка Савић каже да би било довољно и да премијер врати оних 10 одсто запосленима у јавном сектору и пензионерима.

"Не верујем у обећања премијера о повећању плата, јер било је безброј обећања која су изневерена и заборављена после две недеље. Не верујем да ће ове године уопште бити раста плата, а можда ће бити следеће ако се остваре трендови које премијер најављује", каже Савић.

У јануару плата 100 евра мања него у децембру

Према подацима Републичког завода за статистику у јануару (за фебруар још нису изашли подаци) просечна нето зарада износила је свега 335 евра. Међутим јануарска плата, као ни просечна децембарска која је износила 433 евра не могу се узимати као параметар због великих сезонских осцилација.

Положај запослених код страних инвеститора у Нишу

Пише: Марија Филиповић

Радници су обесправљени и у многим домаћим приватним фирмама, али је то нарочито тешко прихватити од иностраних инвеститора знајући да држава даје субвенције за нова радна места, које иду и до 9.000 евра, као у случају Геоха. Но, у страху од одтаза радници се одваже да туже послодавце тек кад остану без посла Бенетон, Јура, Леони, Геох су неке од иностраних фабрика од чијег се отварања у Нишу и том делу Србије много очекивало, али су наде и очекивања сада попримили горак укус. Ситуација у којој послодавци радницима дају уговоре на одређено време, често их мењају како не би морали да их приме у стални радни однос; у којој је прековремени рад честа појава, а

синдикат нешто што се не може ни замислити – није типична само за рад у иностраним компанијама. Радници су обесправљени и у многим домаћим приватним фирмама, али је то нарочито тешко прихватити од иностраних инвеститора знајући да држава даје субвенције за нова радна места, које иду и до 9.000 евра (у случају Геоха).

ТУЖЕ ПОСЛЕ ОТКАЗА

Ружица Стаменковић је међу оним радницима који су са великим ентузијазмом почели да раде у јужнокорејској фабрици Јура у Доњем Међурову надомак Ниша: “Сви смо у том били срећни, добили смо посао, са одушевљењем смо то прихватили. Мислила сам да сам решила велики проблем, имала сам жељу да радим и срећна сам ишла на посао”, прича Ружица, самохрана мајка којој је посао у Јури у 35. години био прво званично запослење. То је кратко трајало, а Ружица је данас редак пример раднице која је тужила своју тадашњу фирму „ради заштите од злостављања на раду“. Већина запослених је толико уплашена од послодаваца да то чини тек када буде касно – са отказом у цепу.

- Већ у првих месец дана сам доживела стрес због понашања једног шефа и завршила у њиховој амбуланти; имам и папир, печат, све, можда сам радила само двадесетак дана, и нисам могла више, лупа ми срце, мрак пред очима. После, кад сам дошла код њега и саопштила да су ми лекари рекли да идем кући, па код свог лекара, он ми каже: „Не можеш сад да изађеш, добићеш отказ“. Стално ми је претио отказом, и због тога што наводно споро радим, и због грешака које ми је стално налазио, рецимо да нисам монтирала неки део, а ја знам да то нису биле моје грешке. И ја шта ћу, останем и ћутим, треба ми посао, шта да радим.

Малтретирање се, како каже Ружица, наставило и са другим шефом И. Ј. (на кога су се већ жалиле и друге раднице):

- Не могу да кажем да је у почетку био толико лош, али је временом колегиницу А. М. и мене узимао на зуб; кад је она ту, малтретира њу, кад се склони или јој неко помогне, онда пређе на мене. Прети ми отказом, кажњава ме да останем прековремено... Он је заштићен, био је у Кореји, зна језик и има вишу позицију... Проблем је у томе што немаш коме да се пожалиш, не смеш. Најпре треба лидер као непосредни руководиоца да ти дозволи да се обратиш менаџеру, а ја сам ишла сама и можда сам направила грешку што сам се директно њему обратила и изнела оно што ме је мучило. Питала сам га да ли може да ме пребаци на другу траку, што је одмах одбио, а онда сам поменула предлог који смо колегиница и ја добиле од лидера: да га одведемо у кафану. Поставила сам питање да ли то сме да се дешава. Менаџер је наступио препотентно, бранио га је и рекао да ће видети он са лидером, а онда „да вас суочим или тужите слободно“... Никада нас нису суочили, ја се нисам ни вратила са боловања на посао, нико ме није контактирао, а у међувремену сам поднела тужбу против Јуре.”

ДЕВЕТ ПРИЈАВА

Инспекција рада у Нишу је имала девет пријава радника из Јуре у периоду 2014-2016, а интересантно је да се њихов број из године у годину смањује, јер су 2014. имали 4, 2015. - три, а 2016. две пријаве. У Инспекцији тврде да они увек раде надзор по притужбама радника, али да им се радници врло ретко обраћају званично, раде и редовне инспекцијске надзоре, али да се „неке неправилности на тај начин не могу уочити“. У марту су, тако, радили редовне инспекцијске надзоре свих страних компанија: Јура, Шинвон, Леони, Џонсон из области радних односа, као и области безбедности и здравља на раду и притом „нису утврдили никакве неправилности“.

У последњих пет година Вишем суду у Нишу су поднете 92 тужбе ради заштите од злостављања на раду. Највише их је било у 2012 – 14, а 2016. поднето је 10 тужби, од којих су само две поднели радници запослени у страним фирмама. Један од поступака је покренут по тужби Ружице Стаменковић.

Интересантно је да је Ружица ступила у контакт са Синдикатом Слога у Нишу и непосредно пре престанка њеног радног односа требало је да, ако успе да учлани још неколико људи из Јуре,

постане председница синдиката у овој фабрици. Међутим, чекало се решење из Министарства рада, а Ружици је у међувремену стигао отказ, па је самим тим престала и могућност да буде у синдикату. Тако је пропао и покушај „уласка“ другог нишког синдиката у Јуру, будући да је и Савез самосталних синдиката Ниша имао сличан покушај.

- Код саме иницијативе формирања синдиката, кад говоримо о Јури, па и Бенетону, одмах смо лепо поднели захтев за разговор”, каже Ристо Иветић, генерални секретар овог синдиката.

“Људи су дошли у нашу земљу, ми хоћемо као домаћини да поразговарамо, да им објаснимо шта је синдикат, какви су наши програми и да желимо да се формира синдикат јер је то уставна категорија. Међутим, наишли смо на зид, нико нас није ни примио нити одговорио на допис, тако да то је главни проблем. Да смо се срели с њима, да смо поразговарали, објаснили бисмо им да не желимо ништа лоше, и да нам никад не би пало на памет терамо из Србије неке фирме које су ту дошле да уложе своје инвестиције.

У Инспекцији рада у Нишу кажу да „ако запослени имају проблем са организовањем синдиката (који мора да буде репрезентативан), могу да се обрате Инспекцији, јер је то право које им нико не може оспорити“, али им се нико до сада због тога није обраћао.

ПАРТИЈА, НЕ СИНДИКАТИ

Према речима Зорана Стојиљковића, професора на Факултету политичких наука у Београду и председника Уједињених гранских синдиката Независност, Вучићева теза да се “галамом о угроженим правима радника растерују страни инвеститори” је израз неолибералне позиције по којој се профит цеди бескрајним еродирањем права и положаја запослених уз истовремене субвенције и гаранције државе таквим инвеститорима и компанијама. Очито да је држава у некој врсти структуралног афинитета и љубави са капиталом и у функцији његове заштите, чак и када су угрожени сопствени грађани и бирачи... Јасно да је то могуће само у условима неравнотеже моћи, сиромаштва, неједнакости и незапослености, у којој нема ни адекватне реакције синдиката, медија и јавности. О партијама леве оријентације да и не говоримо. О приликама у Србији и шансама за успешан отпор довољно илустративно говори и чињеница да је партијска књижица основ за упослење и да чланова СНС има више него чланова свих синдиката заједно. Кога онда следе тако запослени – синдикате или своје стварне послодавце и менторе у лику партијских моћника? Та ствар, наравно, не почиње са напредњацима и њиховим старо-новим коалиционим партнерима.”

Стојиљковић истиче да је са друге стране „питање да ли ће држава заштитити своје запослене ако њени органи и инспекцијске службе истовремено рекетирају стране компаније и добијају од њих возила... Потребно је дакле пратити и путеве новца и коруптивну релацију између купаца и политичких структура. На све примедбе се одговара мантром о изнуђеним решењима и позивом да се буде срећан што има послова и за плате од 200 евра. Докле год буде тако у полупериферијским земљама попут Србије, посебно у њиховим неразвијеним подручјима, прихватаће се прекарни положај и послови, уз горки осећај да нема алтернативе и адекватне правне и професионалне заштите. Зар новинари нису најбољи пример да се притом не ради само о неквалификованима и лоше образованима и да то може бити судбина свакога од нас? Шта још треба да нам се деси па да почнемо да реагујемо?”

Двадесетак дана пре објављивања овог текста, одржано је рочиште на суђењу по тужби Ружице Стаменковић против Јуре. Ниједна од њених сведокиња се није појавила: помињаној Д. Б. позив није уручен на праву адресу, те ће бити позвана за следеће рочиште; С. Г. није оправдала своје неодазивање.

Интересантно је да је помињана радница А. М, којој је у међувремену продужен уговор, сада сведокиња обе стране, а није се појавила због болести детета. Не може се рећи да се ствар одвија у Ружичину корист, али ова млада жена није случајно јунакиња наше приче. Чак и ако се заиста није најбоље снашла на послу, па и ако није најбоље умела да дефинише своје

проблеме, њена одважност је вредна поштовања. Да је више таквих међу чак 3.000 радника које Јура корпорација запошљава само у Нишу, можда би ствари кренуле набоље. Слично је и искуство З. Д, бившег радника ћерке-фирме Бенетона – Олимпиас. У Нитексу је радио као технолог 10 година, а онда је, када су Немци купили ову фирму, ишао на обуку да ради на софтверу као програмер и радио је тај посао неко време. Када је био на разговору у Олимпиасу (Бенетон и кооперантске фирме су у простору некадашњег Нитекса), а они су тражили управо технологе да их обучавају за софтвер, одмах је примљен, јер је велика предност била то што је већ радио у сличном програму.

- Годину дана је трајала обука, долазили су предавачи из Италије, радили смо на најбољим машинама и са најновијим софтверима, истиче З. Д, који је ускоро почео и да ради у овој фирми. Иако су њему и колегама програмерима рекли да ће им повећати плату кад се заврши обука, они су и даље примали само 20 хиљада, а радили готово читав дан, не само осам сати. Убрзо је Зоран, као и још неке колеге, пребачен да ради за машином. Њему је, како каже, то и одговарало као прилика да упозна и провери рад машине коју је сам програмирао, а притом му је и плата била за десет хиљада већа.

- Нико не зна зашто тако прераспоређују људе и по којим критеријумима. Неке су оставили на том радном месту, неке пребацили, а неки су и добили отказ и увек постоји образложење: ниси довољно брз, спор си или не радиш добро. При том, то не одређује директор Италијан, то раде шефови, технички директори, а то су све наши.

ТАКТИКА ДИСКРИМИНАЦИЈЕ

Према речима професора Правног факултета Универзитета Унион и стручњака за радно право Марија Рељановића права запослених се крше код многих послодаваца, а не само у Јури и другим иностраним фирмама. Број запослених који не добија зараду редовно, или је не добија уопште, мери се десетинама хиљада. Број запослених „на црно“ као и према неодговарајућим уговорима о радном ангажовању је још већи. Коначно, ни они запослени који имају уговоре о раду често не могу да остваре сва права из радног односа, чак ни законом гарантовани минимум.

- Проблем са страним послодавцима јесте тактика Владе Републике Србије да привлачи стране инвестиције обећавајући различите бенефиције послодавцу и неформално наговештавајући да је радна снага у Србији јефтина и слабо синдикално организована. Не само што таква тактика привлачи послодавце који долазе искључиво вођени идејом да максимализују свој профит по сваку цену, већ и доводи до појава да се такви послодавци осећају као да су изнад правног система. Такве појаве морају бити именоване и јасно обележене као срамотне и недозвољене, али не у контексту националности послодавца већ искључиво у контексту незаконитости пословања. Не може се рећи да највећи број страних послодаваца крши законе Републике Србије, као што се никако не може тако нешто констатовати ни за домаће послодавце.

Рељановић сматра да би требало преиспитати целу политику привлачења страних инвестиција, будући да не постоји реално објашњење зашто би страни инвеститори били квалитетнији од домаћих и зашто се у том смислу прави дискриминација. Да би се покренула производња у држави, држава може инвестирати како у домаће послодавце, тако и у стране, али искључиво под једнаким условима. Може и сама радити на отварању нових места, кроз финансирање јавних радова, али и кроз рехабилитацију државних послодаваца

– Овакве мере су често давале резултате и не морају нужно значити повратак државне својине, већ само краткорочну улогу државе као инвеститора. Садашња политика субвенција не доноси резултате и представља расипање новца који се неће вратити – инвеститори најчешће смањују број радника по престанку субвенција (пример ФИАТ-а) а могу се и потпуно повући из земље, чиме се ефекти њиховог пословања у потпуности губе а држава остаје у дубоком минусу. Постоји разлика у кршењу радног права, према Рељановићу, у зависности од величине компаније: мањи послодавци чешће држе запослене на црно или са неодговарајућим

уговорима и чешће крше прописе везане за распоред радног времена, прековремени и сменски рад, ноћни рад, дневни, недељни и годишњи одмор и томе слично. У великим компанијама постоје унапред одређени механизми који таква кршења чине готово немогућим, али су зато запослени чешће изложени злостављању на раду и дискриминацији. Ни ова подела се, међутим, не може генерализовати.

А шта је са надзором државе? Чињеница да је Инспекцији рада Јура донирала два аутомобила – на захтев министарства, што су руководиоци компаније и потврдили, отворила је јавну дебату о независности и непристрасности органа који би требало да контролишу поступање послодаваца према запосленима.

- Ту долазимо до ситуације да такав надзор често није ефикасан, није довољан или је склон корупцији или игнорисању проблема запослених да би послодавац остао активан, каже Рељановић.

На питање има ли смисла да се радници у случају мобинга обраћају Инспекцији рада, он каже:

- Инспекција рада јесте надлежна за случајеве злостављања на раду и редовно врши контроле по пријавама запослених. Оно што је лоше када је реч о процесуирању пријава злостављана на раду јесте методологија рада инспектора која није адекватна таквим ситуацијама, као и самоограничавање инспектора рада да поступају у одређеним случајевима, које проистиче из неправилног тумачења закона.

Како кажу у Одељењу за међународну сарадњу Савеза самосталних синдиката Србије, искуства синдиката из региона су слична, јер је у питању сличан привредни и укупни амбијент. Може се „генерално рећи да је у питању глобална стратегија нарушавања радничких и синдикалних права и на овај глобални изазов синдикати морају да дају глобални одговор. Синдикати реагују или организовањем штрајкова или кампањама против оних који крше права или жалбама, а ове активности имају мањи или већи успех. У сваком случају најзначајнија је подршка чланова, радника и грађана и јачање свести о потреби одбране угрожених права. Такође је неопходно и јачање свести да задовољан радник даје добре резултате и доприноси успеху компаније. Зато би требало запосленима објаснити да чланство у синдикату отвара и могућност за одбрану колективних и појединачних права; оно служи као превентива, а кад затреба и као лек.“

Добар пример - Грамер

Са евиденције Националне службе за запошљавање Филијале Ниш је само Јури и Шинвону упућено близу 10.000 кандидата за различите позиције, а тренутно их је запослено око 3.000. У пријавама потреба за запошљавањем углавном је навођен рад на одређено време, на 12 месеци. При том, било је потреба за више врста радних места: за рад у производњи, на одржавању машина, у контроли квалитета и магацину. Тражени су и менаџери за рад на различитим позицијама, за рад у рачуноводству, администрацији, логистици, планирању производње итд. На питање какво је интересовање незапослених за рад у Јури и другим страним компанијама, обзиром на написе у медијима о тешким условима рада, кажу да је интересовање велико, а да „написе у медијима у принципу нико не коментарише“.

- У поменутиим страним компанијама је запослено укупно око 6.000 људи, што је у приличној мери утицало на смањивање броја незапослених у Нишу у периоду од 2011. до 2016.“, наводе у Националној служби за запошљавање у Нишу. „У јулу 2011. на територији Филијале Ниш било је регистровано 52.836 незапослених лица, док је према подацима из јула ове године на територији Филијале Ниш регистровано 45.453 незапослених лица“.

Секретар Регионалне привредне коморе у Нишу, Владимир Додић, као позитиван пример стране компаније у овом делу Србије наводи једну од чланица Коморе, немачку фирму Грамер у Алексинцу, која запошљава око 2.000 радника, и у коју је, како каже, без проблема позван да обиђе погоне, што би се тешко десило у Јури. Јужнокорејска компанија је, по његовим речима, у почетку такође била чланица Коморе, али је онда престала да плаћа чланарину и изашла из ње.

Штрајк Конфедерације слободних синдиката испред Владе

Пише: Данас Онлине

Конфедерација слободних синдиката Србије почела је штрајк испред Владе Србије са захтевом да се укине закон о привременом смањењу плата. По процени полиције окупило се око 1.000 људи, док синдикати тврде да их је било око 3.000.

Захтеви тог синдиката су партнерство са Владом Србије при доношењу закона од значаја за запослене, укидање дискриминаторских закона, обустављање приватизације профитабилних предузећа, затим и бесплатно образовање, здравствена и социјална заштита, као и примерене цене услуга у државном и јавном сектору.

Незадовољство запослених изазвано је посебно због обећаног селективног повећања плата од пет-шест одсто запосленима у просвети и здравству.

Синдикат тражи и да се укине закон којим су плате смањене, а да запосленима који "пуне буџет" буде дозвољено повећање плата.

По наводима синдиката, стандард запослених у јавним и државним предузећима у последње две године опао је за 30 одсто, а плате 80 одсто запослених у јавном сектору су испод просечних, иако они раде много више него пре забране запошљавања.

Конфедерација слободних синдиката са око 200.000 чланова, окупља синдикате запослених у јавним предузећима ЕПС-у, НИС-у, Пошти Србије, Телекому Србија, финансијским организацијама.

Мартиновић: Најмањи број незапослених од 2000. године

Извор: Танјуг

Директор Националне службе за запошљавање Зоран Мартиновић каже да се тренутно на евиденцији НСЗ има 696.000 незапослених људи, што је најмањи број незапослених на евиденцији од 2000. године до данас.

- Смањује се број незапослених, тренутно је око 7 одсто мање незапослених него прошле године. То је најмања стопа незапослених последњих 10 година - рекао је Мартиновић за РТС. Он је додао да се наставља са подстицајним мерама како би се број незапослених додатно смањио, те да ће данас бити представљени јавни позиви послодавцима за доделу субвенција. Како каже почетком фебруара расписано је 11 јавних позива за послодавце и незапослене, а највећи број намењен је приватном сектору, а један део јавном сектору.

- Мислимо да ће ове мере резултуирати стагнацијом стопе незапослености, можда и обарањем. Очекујемо да стопа незапослености до краја године буде 12 одсто - нагласио је Мартиновић. Послодавци се, појашњава он, најзаинтересованији за програм отварање нових радних места где се свако радно место, зависно од развијености општине, стимулише са 150.000 до 300.000 динара.

За програм самозапошљавања конкурс траје до 10 априла, док сви остали јавни позиви трају до краја године, односно док има средстава.

Мартиновић каже да велику пажњу привлачи и стручна пракса за младе људе.

АНА БРНАБИЋ ЗА "БЛИЦ" Увешћемо нове ПЛАТНЕ РАЗРЕДЕ у државну управу, највише ће зарађивати најбољи

Аутор:Лана Гедошевић

Када буде усвојен закон о платама у јавним службама, они који раде боље, више и ефикасније исти посао од својих колега, могли би за то да буду награђени и већим примањима, каже за "Блиц" министарка државне управе и локалне самоуправе Ана Брнабић.

Како објашњава, министарство на чијем је челу тренутно ради на два закона: о локалној самоуправи и АП Војводини, и о платама у јавним службама.

- Овај први је већ завршен, тренутно у вези са њим имамо консултације са Министарством финансија, тако да очекујем да ће он први да иде на усвајање - каже министарка Ана Брнабић за "Блиц".

Када је у питању закон о платама у јавним службама, на њему тренутно ради радна група, а његова суштина је да дође до увођења система платних разреда.

- Међутим, оно што је много битније у вези са тим, и сам закон без тога неће имати никаквог ефекта, јесте вредновање рада и учинка службеника, јер у овом тренутку систем вредновања не функционише - прича министарка.

Према њеном виђењу, ситуација је тренутно таква да "сви добијају петице и неће да се међусобно мере једни другима".

- У таквој атмосфери заправо не постоји никаква мотивација за оне најбоље који имају навећи потенцијал да ураде посао - каже министарка.

На питање да ли то значи да ће за бољи и ефикаснији рад запослени бити и награђивани, министарка одговара: "Апсолутно".

Ана Брнабић каже и да ове године очекује да ће доћи до повећања плата у приватном сектору, али да не би могла да каже и за колико.

- Очекујемо то јер се економска снага сваке земље огледа у односу плата у приватном и јавном сектору. Оно што је мени показатељ да Србија иде у правом смеру јесте да су коначно плате у приватном сектору у привреди веће него у државној управи, како и треба да буде. Нажалост, дуго није било тако, али морало би јер привреда издржава јавну управу - закључује Ана Брнабић.

Вучић: Отварањем фабрике, упалићемо светла у Лебану

Извор:Бета

Премијер Србије Александар Вучић изјавио је у Лебану да ће турска компанија "Ормо група" за два до три месеца почети производњу вунице и у наредних пет година запослити 300 људи. Вучић је са представницима турске компаније обишао погоне руинираног предузећа "15. мај Експортекс", за чију куповину и адаптацију је Влада Србије издвојила 147 милиона динара. Пре посете Вучића представници локалне самоуправе и турске компаније потписали су уговор о адаптацији фабричких погона и покретању производње.

Премијер је на конференцији за новинаре рекао да је отварање 300 радних места велики догађај и за цео Јабланички округ. Он је додао да је Лебане протеклих деценија имало највеће демографско пражњење.

"Отварањем ове фабрике упалићемо светла у Лебану", рекао је Вучић.

Представник турске компаније Бесим Никар је изразио задовољство што се договор одвија по плану и што премијер Вучић и Влада Србије поштују дата обећања. Он је рекао да у компанији у Турској производе 250 тона вунице дневно и да су највећи произвођачи и извозници те текстилне робе из Турске.

"У Лебану ћемо у почетку производити 10 до 15 тона вунице. Уколико се покаже да је ситуација повољна, можда ћемо и повећати производњу", казао је Никар.

Вучића је на улазу у фабрику дочекао велики број грађана којима је он рекао да је Влада Србије дала новац да би се они запослили, на шта се из публике зачуло: "Колико год да дајете, нама ће бити мало", после чега је настао смех.

Вучић се по уласку у празну фабричку халу распитивао за дописника Радио-телевизије Србије, а када се новинарка из Лесковца појавила, он јој је пољубио руку захваљујући се на тај начин, како је рекао, за позитиван извештај о значају отварања текстилне фабрике у Лебану.

Председник општине Лебане Зоран Илић поклонио је Вучићу изливене статуе цара Јустинијана првог, који је рођен у близини Лебана и царице Теодоре, рекавши да су то први изливени примерци цара и царице.

Јавни дуг пао - сада је око 69 одсто БДП

Извор:Бета

Јавни дуг Србије на крају јануара 2017. године износио је око 24,5 милијарде евра, што је 69,1 одсто бруто домаћег производа (БДП), објавило је Министарство финансија Србије.

У децембру прошле године је јавни дуг био око 24,82 милијарде евра, или 72,9 одсто БДП-а. На крају 2015. године јавни дуг је такође износио око 24,82 милијарде евра, односно 74,7 одсто БДП-а у тој години.

Јавни дуг Србије је на крају 2014. године износио 22,76 милијарди евра, односно 70,4 одсто БДП-а, док је на крају 2013. године био 20,14 милијарди евра, са учешћем од 59,6 одсто у БДП-у.

Крајем 2000. године јавни дуг је био 14,17 милијарди евра или 201,2 одсто БДП-а, а најнижи износ јавног дуга био је 2008. године када је износио 8,78 милијарди евра или 28,3 одсто БДП. Законом о буџетском систему учешће јавног дуга у БДП-у ограничено је на 45 одсто.

Руф: О повећању плата и пензија тек кад буде буџет за 2018

Извор:ФоНет

Шеф Мисије Међународног монетарног фонда (ММФ) Џејмс Руф изјавио је да сада не може да каже да ли је време за повећање плата и пензија, као што је најавио премијер Александар Вучић, додајући да ће то бити тема када се буде разговарало о буџету за 2018. годину.

"Буџет за 2017. годину договоран је у октобру и новембру и тада је уоквирен ниво расхода за ову годину. Када будемо разговарали о буџету за 2018. годину, тада ћемо говорити о томе", рекао је Руф за Политику о најави повећања плата и пензија.

[Премијер Србије Александар Вучић најавио је на Копаоник бизнис форуму](#) да ће ове године бити смањено пореско оптерећење на зараде и да ће плате у јавном сектору и пензије бити значајније повећане.

Лончар најавио запошљавање више стотина лекара

Извор:Бета

Министар здравља Србије Златибор Лончар најавио је запошљавање више стотина лекара и изјавио да до краја године више неће бити листа чекања у болницама.

"У наредних неколико месеци више стотина лекара добија нови посао. То је минимум 2.000 радних места за здравствене раднике, а минимум 500-600 младих лекара", рекао је Лончар. Лончар је изјавио да је Министарство здравља чврсто опредељено да озбиљним улагањима и набавком нових акцелелатора значајно унапреди сектор радиотерапије у онкологији, односно да тај вид терапије учинити доступнијим свим онколошким пацијентима у Србији.

Лончар је рекао да су тенденција пораста броја оболелих од малигних обољења, уз вишегодишње недовољно улагање у набавку нових апарата за зрачење које је проузроковало недовољан број и значајну старост досадашњих апарата, умногоме су утицали на отежано радиотерапијско лечење и формирање листи чекања у регионалним центрима и поред великог труда и вишесменског рада лекара.

"Пацијенти више неће морати у 23.00 и 00.00 да долазе како би стигли на време, сада ћемо радити у две а не три смене и биће краће листе чекања у Београду", рекао је министар здравља и најавио и набавку сајбер ножа за зрачење тумора који не могу да се оперишу хирушким путем.

У саопштењу Министарства наводи се да је Лончар посетио Институт за онкологију и радиологију и са директором те здравствене установе Раданом Џодићем обишао нови линеарни акцелелатор који је недавно почео да ради.

Влада Србије определила је близу 700 милиона динара за набавку четири нова линеарна акцелелатора, којима ће се радиотерапија учинити доступнијом свим онколошким пацијентима. Поред акцелелатора у Институту за онкологију и радиологију, два нова акцелелатора добио је Клинички центар Ниш, а један Клинички центар Крагујевац, наводи се у саопштењу.

Лончар је рекао да је набавка нових линеарних акцелелатора још једна у низу потврда недавно оствареног значајног напретка здравства Србије на престижној ЕХЦИ листи, као и стратешког опредељења Министарства ка унапређењу, бољој функционалности и повећаној ефикасности здравственог система Србије.

"Недавно отпочетим процесом набавке нових шест до осам акцелелатора, из средстава обезбеђених кредитом Светске банке, Србија ће испунити међународне стандарде о броју линеарних акцелелатора у односу на број становника, и у значајној мери унапредити могућности за радиотерапију онколошких пацијената у нашој земљи", пише у саопштењу.

Синдикати: Селективно повећање зарада - кап која је прелила

Аутор:[Јелена Д. Петровић](#)

Има ли у Србији социјалне правде - питају се запослени у Пошти, ЕПС-у, Телекому и другим јавним предузећима над чијим главама висе реструктурирање, реформе или...

"Приватизација нам је стално над главом. Већ патимо од те болести", каже једна радница Телекома.

Најбројнији међу демонстрантима били су радници Поште Србије јер, кажу, 70 одсто њихових запослених има плате мање од републичког просека.

"Мале плате, униформе немамо, радника немамо, немамо ништа! Већу социјалу имају поједини него ми плате", каже један радни Поште.

Незадовољни радници траже "скидање јавних предузећа са стуба срама" и укидање, како кажу, неуставног закона о смањењу зарада и закона о забрани запошљавања у јавном сектору.

"Наш проблем је што су јавна предузећа час у јавном сектору, час нису у јавном сектору. Када им треба ускратити нека права онда смо уврштени у то, а када не, онда имамо неку другу ситуацију", наводи Славко Топалов, потпредседник синдиката ПТТ Србија.

"Кап која је прелила чашу је селективно повећање зарада које се десило на почетку године, а где нису сви били обухваћени", прича Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних синдиката Србије и додаје: "Ми смо дошли до зида, не можемо назад, можемо само напред. Зато тражимо од Владе да покрене социјални дијалог на свим нивоима".

Док је већина захтева упућена Влади, један се посебно односи на Министарство рада.

"Инсистирамо на томе да се, без обзира на десет година доказане репрезентативности Конфедерације, не признаје нам се чланство у Социоекономском савету и нама је у интересу да се то оствари коначно", наводи Бранко Гојковић, председник синдикалне организације "Центар" из ЕПС-а.

Реакције надлежних су изостале. А на питање зашто протест пред изборе, из синдиката кажу да им је преговарачка позиција отежана због честих избора, али и да су протест најавили пре него што су последњи избори и расписани.

"Овде политике има таман онолико колико је живот политика, колико је борба за егзистенцију политика. Ако је то политика, онда је овде данас има", каже Александар Павловић, председник Синдиката Пошта Србије.

И додају да, иако је било покушаја надлежних да их од протеста одговоре, неће одустати. Прво окупљање је тек упозорење, а ако им се захтеви не услише, радикализоваће мере по завршетку избора.

Ђурчић: Нема социјалне правде у Србији

Социјалне правде у Србији нема, каже за Н1 Данило Ђурчић из Комитета за људска права. Транзиција јесте довела до радикалних смањења економских и социјалних права и у најуј земљи као и осталим бившим социјалистичким земљама, мада није морала. Ипак либерализација радних односа и закон о раду кретали су се у правцу који је одговарао послодавцима, каже Ђурчић.

Синдикати од Владе траже укидање закона о смањењу плата

Извор:Бета

Конфедерација слободних синдиката Србије (КССС) одржала је протест упозорења испред зграде Владе Србије у Београду, са захтевом да се укине закон о привременом смањењу плата и забрани запошљавања и синдикати укључе у социјално-економски дијалог. По процени полиције окупило се око 1.000 људи, док синдикати тврде да их је било око 3.000.

КССС тражи и укидање дискриминаторских закона, обустављање приватизације профитабилних предузећа, затим и бесплатно образовање, здравствену и социјалну заштиту, као и примерене цене услуга у државном и јавном сектору.

Захтеви су предати на писарницу Владе Србије, а ако Влада Србије у међувремену не отпочне дијалог о испуњењу захтева, штрајк ће, према речима председника КССС-а Ивице Цветановића, бити радикализован после завршетка председничких избора.

Протест је, према речима Цветановића, израз незадовољства запослених у јавном и државном сектору којима је стандард за последње две године пао за 30 одсто због, како је тада речено привременог смањења плата 2014. године, али је закон и данас на снази.

"Поднели смо захтев Уставном суду да оцени уставност закона којим су смањене плате али одговора нема до данас, а тај суд плаћају радници", рекао је Цветановић.

Додао је да треба да се заустави приватизација фирми које добро послују и спречи доношење закона о штрајку који ће смањити права радника, ако и закона о агенцијском запошљавању. Председник Синдиката Пошта Србије Александар Павловић истакао је да та фирма остварује добит, али да упркос томе 70 одсто запослених ради за плату мању од 35.000 динара.

"Тражимо да они који раде и остварују добит, а све обавезе плаћају држави, буду и плаћени", рекао је Павловић.

Додао је да Пошта има проблема због уредбе о забрани запошљавања на неодређено време јер мора да отпусти радника који је савладао обуку пошто је дозвољено привремено запошљавање, најдуже на две године.

Председник Уније синдиката просветних радника Србије Јасна Јанковић истакла је да је тај синдикат штрајковао због истих захтева 2014. године и да је "после пет и по месеци потписан споразум о испуњењу захтева, али је остао у фијоци".

"Кажу нам да нема пара у буџету да се испуне захтеви о повећању плата, а што су потписали споразум који не могу да испуне", рекла је Јанковић.

Протест је, према речима председника КССС-а Цветановића, подржао и синдикат полиције. Радници су носили пароле "Да ли можете пристојно да живите од својих плата", "У Србији не постоји социјална правда", "Да ли се осећате грађанином другог реда јер сте радник", "Не продајте оно што је вредно".

Конфедерација слободних синдиката са око 200.000 чланова, окупља синдикате запослених у јавним предузећима ЕПС-у, НИС-у, Пошти Србије, Телекому Србија, финансијским организацијама.